

Nr 84.

Ankom till riksdagens kansli den 13 maj 1924 kl. 5.30 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om befrielse för länsassessorn A. Adler m. fl. från viss dem ålagd återbetalningsskyldighet.

(3:e avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *P. E. Sköld* m. fl. väckt motion, nr 244, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen måtte besluta befrielse för länsassessor *A. Adler*, länsbokhållaren *T. Thege* och extra länsbokhållaren *Sven Wiegert* liksom också vissa i motionen nämnda kontrolltjänstemän från den återbetalningsskyldighet i fråga om av dessa senare för mycket utbekomna dyrtidstillägg, utgörande en sammanlagd summa av trettietretusen niohundratio kronor och 49 öre, som ådömts genom resolution av regeringsrätten den 5 oktober 1923.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Såsom motionen utvisar, har Kungl. Maj:t i ovanberörda resolution förpliktat länsassessorn *Adler*, länsbokhållaren *Thege* och extra länsbokhållaren *Wiegert*, samtliga vid länsstyrelsen i Malmöhus län, att ersätta statsverket följande anmärkta belopp, nämligen *Adler* 18,277 kronor 41 öre, *Thege* 10,086 kronor 65 öre och *Wiegert* 5,546 kronor 43 öre, utgörande utbetalta dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som av i motionen närmare omförmälda kontrolltjänstemän utbekommit i form av kost eller bostad och kost åren 1919—1921 och vara dyrtidstillägg enligt då gällande bestämmelser icke skulle utgå, dock med rätt för envar av *Adler*, *Thege* och *Wiegert* att av vederbörande söka sitt åter efter befogenhet.

Efter att hava lämnat en redogörelse för den föreliggande frågans utveckling samt framhållit det svåra läge, vari såväl berörda kontrolltjänstemän som sagda tjänstemän vid länsstyrelsen kommit genom den dem ådömda återbetalningsskyldigheten, hava motionärerna anfört att, då svårigheterna uppkommit på grund av olika tolkning av hithörande författningar, vilka i nu ifrågavarande avseende syntes särskilt oklart avfattade, och då vederbörande återbetalningsskyldiga alltså dels varit utan skuld till det inträffade och dels handlat i god tro, billighet syntes tala för, att de befriades från återbetalningsskyldighet. När därtill komme, att statsverket icke torde kunna

paräkna att få indrivet stort mer än halva beloppet men väl torde hava utsikter till vissa omkostnader för processer, talade även praktiska skäl härför.

Enligt vad utskottet inhämtat, har utbetalning av dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som utbekommits i form av kost eller bostad och kost ej endast ägt rum vid länsstyrelsen i Malmöhus län utan har så varit förhållandet jämväl inom andra länsstyrelser. Med hänsyn till de konsekvenser ett bifall till den föreliggande motionen sålunda skulle komma att medföra och vilkas räckvidd nu icke kan överblickas, har utskottet ansett försiktigheten bjuda, att innan ståndpunkt toges till frågan, huruvida och i så fall i vilken mån befrielse från ålagd återbetalningsskyldighet till statsverket må äga rum, utredning åvägbringas rörande den omfattning, i vilken sådan utbetalning förekommit. Intill dess denna utredning slutförts samt på utredningen grundat förslag underställts riksdagens prövning — vilket utskottet förväntar kunna ske vid nästkommande års riksdag — torde med vidare åtgärder för bringande av verkställighet av ovanberörda resolution anstå.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen må i anledning av förevarande motion i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning skyndsammast möjligt i vilken omfattning utbetalning av dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som utbekommits i form av kost eller bostad och kost, ägt rum till kontrolltjänstemän samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill berörda utredning må giva anledning.

Stockholm den 13 maj 1924.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.